

Director, XEVI XIRGO	SECCIONS: Política, PEPA MASÓ ; Europa-Món, PILAR ESTEBAN ; Economia, JOAN ARMENGOL ; Opinió, TONI BROSA ; Societat, CARLES SABATÉ ; Cultura, Espectacles, JAUME VIDAL ; Comunicació, GEMMA BUSQUETS ; Disseny, MANEL CASTILLA ; Fotografia, ROBERT RAMOS ; Documentació, CARME TORNÉS ; Delegada a Madrid, MONTSE OLIVA ; AVUI.CAT, JORDI PALMER ; President del Consell Editorial, VICENT SANCHIS	REDACCIÓ I SEU SOCIAL: Tàpies, 2 - 08001 Barcelona	PUBLICITAT: HERMES COMUNICACIONS, S.A. Santa Eugènia, 42. 17005 Girona. Tel.: 972 18 64 35 - Fax.: 972 18 64 10 - Adreça electrònica: publicitat@avui.cat
Subdirectors, JOSEP MARIA FLORES , LLUÍS MARTÍNEZ , JOSEP MARTINOY , CARLES RIBERA	CENTRALETA Tel. 93 316 39 00 ADREÇA INTERNET: http://www.avui.cat SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT Tel. 972 18 64 80 - Fax: 972 18 64 40	IMPRESSIÓ: Gráficas de Prensa Diaria. DL: B20.249-1976 DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'OJD.	A efectes del que preveu l'article 32.1 paràgraf segon de la LPI, Corporació Catalana de Comunicació SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense comptar amb l'autorització prèvia de Corporació Catalana de Comunicació SL.

**REGULAR ELS DRETS DELS ANIMALS
IMPLICA REFLEXIONAR SOBRE LA
NATURA I LA POSICIÓ DE L'HOME**

David Bueno
i Torrens

**Professor i investigador de genètica de la UB
i divulgador de la ciència**

Una llei per als animals

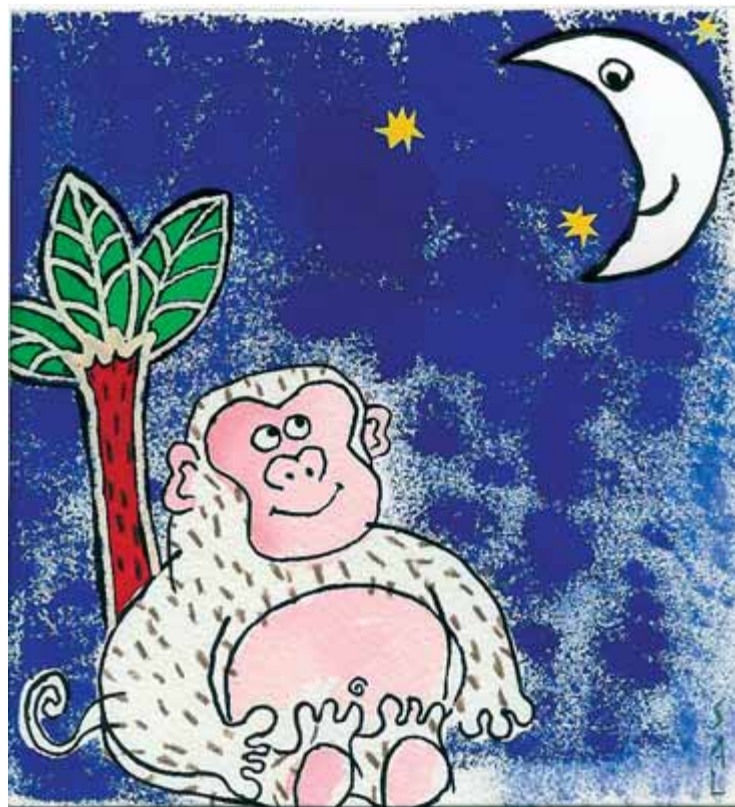
Ja fa temps que es debat la necessitat, la conveniència i la moralitat que determinats animals disposin d'una llei que els atorgui certs drets –en cursiva, atès que originalment aquesta paraula només s'aplica a persones–. Als EUA, per exemple, hi ha més de 120 facultats on s'imparteixen cursos sobre aquest tema. El motiu és que molts animals tenen la capacitat fisiològica de sentir dolor i plaer, poden comunicar-se, posseeixen memòria i són capaços d'aprendre. Fa una setmana, l'Avui es va fer ressò de la nova normativa europea que regula el benestar dels animals de granja, que entrarà en vigor el mes de gener vinent per a les aus i un any més tard per al bestiar porcí.

AQUESTA NORMATIVA recull aspectes com ara l'amplitud dels espais, les hores de llum, el nivell de soroll i la quantitat i qualitat de l'aliment, entre d'altres, els quals milloraran el benestar dels animals i, a més, incidiran en la qualitat dels productes que n'obtenim, atès que les proporcions dels principis nutritius (proteïnes, greixos, etc.) depenen, entre altres factors propis de cada varietat, de la seva resposta fi-

siològica a les condicions en què viuen. Per exemple, amb la mateixa quantitat i tipus d'aliment un animal que no pot bellugar tindrà més greix, i la resposta fisiològica d'un animal estressat serà diferent de la d'un animal que visqui més relaxat. Tanmateix, un aspecte que probablement pot generar estranyesa és que els porcs han de tenir "joguines" per satisfer les seves necessitats instintives d'investigació i manipulació.

SÓN MOLTS ELS EXEMPLES que hom pot trobar en la literatura científica sobre la sensibilitat dels animals. Per exemple, els primats antropomorfs i els cetacis poden establir relacions d'amistat, utilitzen dotzenes de sons per comunicar-se que inclouen subtils com ara l'estat d'ànim, i n'hi ha, com les orques i els dofins, que fins i tot posen nom a les seves cries. I pel que fa als porcs, per exemple, recentment s'ha identificat un gen que, quan es troba mutat, els provoca autisme, prova de la seva capacitat de comunicació i d'interacció amb l'entorn.

SOVINT, PERÒ, PARLAR dels drets dels animals entra en contradicció amb la posició privilegiada

SALVADOR ANTON

“Sovint, parlar dels drets dels animals entra en contradicció amb la posició privilegiada que els humans ens atorguem dins la natura, i que neix de la idea que ens pertany”

da que els humans ens atorguem dins la natura, i que neix de la idea que ens pertany en la seva totalitat, i per tant que en podem disposar lliurement com ens convingui. Una idea que Steven Wise, advocat de Florida fundador del Nonhuman Rights Project (projecte de drets no humans), compara amb l'esclavitud, amb l'argument que en l'actualitat legalment els animals ens pertanyen, com segles enrere passava amb les persones esclaves.

HI HA UN ASPECTE COL-LATERAL a aquestes lleis que trobo especialment interessant. Parlar d'una llei que atorgui certs drets als animals implica reflexionar sobre la natura des d'una perspectiva més humanitzada i humanitzadora, la qual cosa ens pot ajudar a trobar la posició real que hi ocupem. Potser tot plegat contribuirà que adquirim més consciència de les nostres accions, per exemple pel que fa a la protecció dels hàbitats d'animals especialment sensibles com els primats i els cetacis, per bé que en l'àmbit filosòfic sigui certament paradoxal parlar de lleis per als animals quan en darrer terme haurem de ser les persones les que les bastim i les apliquem, també a conveniència nostra, per exemple per optimitzar la qualitat nutritiva dels aliments, per sentir-nos més magnànims quan els veiem estabulats o per preservar determinats ecosistemes que nosaltres considerem interessants.

El recordatori badaloní

Jordi
Mercader

Periodista

Hi havia una lògica en pre-tendre un pacte per evitar que Badalona tingués un alcalde investigat per possible xenofòbia pel jutjat d'instrucció número 2 de la ciutat. Però la presen-

cia permanent a l'opinió pública de l'alcalde Xavier García i el seu discurs –i esperem que també el seu fracàs– pot resultar molt instructiu; una mena de recordatori de l'existència del gran perill per a la convivència que no tenim resolt.

La preocupació no hauria de ser tant Xavier García com el fet que gairebé 27.000 votants de Badalona (i milers més a d'altres pobles) creuen

cert que una política d'exclusió i duresa amb el diferent arribarà a solucionar els problemes que té la societat de la crisi amb el fenomen de la immigració. Fins ara, la política ha esmerçat més esforços a marginar els defensors de les posicions xenòfobes dels òrgans de govern local –en un intent inútil de minimitzar la seva presència i el seu coixi social– que no pas a ade-

quar el discurs i els programes a la dura realitat d'uns barris i unes gents castigades per la crisi, espantats per l'onada de nous veïns i amb la sensació que els seus representants tradicionals els haurien abandonat a la seva sort, més preocupats pels nousvinguts.

La política catalana ha gestionat prou bé durant dècades la integració dels dos cercles socials, culturals i econòmics sobre els

quals s'ha aixecat el país des dels anys 50-60. Però l'aparició d'un tercer cercle de ciutadans d'origens diversos que presenten un perill de marginació més accentuat que cap altre col·lectiu ha trastocat enormement l'equilibri social. A la vegada, la crisi ha minvat la capacitat d'intervenció del nucli intel·lectual, polític i econòmic del país. Fins al punt que massa vegades es pot pensar que s'està seguint

un vell manual superat per les circumstàncies, una recepta consistent a brandar a tort i a dret l'alarma del racisme per actituds que bé podrien ser només conseqüència de la por o la pobresa.

Els motius de CiU per facilitar l'elecció de Xavier García alcalde tenen poc a veure amb la política local i molt amb la política catalana. Ves per on, el resultat pot ser positiu, no sé si per a Badalona, però ho podria ser per al país si aquesta nova presència alta i estentòria anima a enfrontar la qüestió migratòria sense tabús.